

Κυρίες και Κύριοι,

Τό δράμα της Κύπρου δέν άνοιξε μονάχα τό δρόμο της έλευθερίας και της δημοκρατίας . Άνοιξε διάπλατα και τό δρόμο της αγάπης κι άποκάλυψε τόν ζωντανό παλμό που δονούσε τήν έλληνική ψυχή.

Τρεϊς μήνες τώρα που ή Κύπρος σφασιάζει κάτω από τό πέλαμα των όρδών του Άττίλα, ό Έλληνικός λαός, βαθύτατα συγκλονισμένος, συμμετέχει όλόψυχα στο δράμα της και προσφέρει βλη του τήν ήθική, πνευματική και ύλική συμπαράσταση. Σ' ένα πανεθνικό ξεσηκωμα, βλοι έχουε μέ συγκινητικά αυθόρμητη παρέρμηση άπαντήσει στο κάλεσμα της έθνηκής ψυχής, στην έθνική έπιταγή.

Τό δράμα της Κύπρου είναι κοινή τραγωδία του Έλληνισμού. Η σκηνή της τραγωδίας εκτείνεται σ' όλο τόν έλληνικό χώρο. Οί πρωταγωνιστές της βρίσκονται στο μαρτυρικό νησί, εκεί βασανίζονται, υποφέρουν και αγωνίζονται. Έδώ, σ' όλη τήν Ελλάδα, βρίσκεται ό χορός της τραγωδίας. Παρακολουθεύ μέ σφιγμένη ψυχή, μέ αγωνία, μέ όργή και όδύνη τό δράμα, συμμετέχει, συμπονει και συμπάσχει. Θα χρειαζόταν ή φλογερή δύναμη του λόγου ενός Αίσχύλου για να άποδώσει αυτή τήν τραγωδία.

Μεσα σε λίγες εβδομάδες ένα ευτυχισμένο και χαρούμενο νησί έχει μεταβηθεί σε μια κόλση δυστυχίας. Ένα πολύτιμο κομμάτι του έλληνισμού μέ πανάρχαιο πολιτισμό γνώρισε μέ άφατη πικρία τή μοίρα μιας νέας Μικρασιατικής καταστροφής. Είναι τόσο άπίστευτη και τόσο άσύλληπτη ή καταστροφική αυτή θεομηνία, όσο πανεθνική είναι ή έπιταγή να συνειδητοποιήσουμε τους λόγους που τήν προκάλεσαν και να εξαγάγουμε τά διδάγματα. Στην τραγωδία λέει ό Άριστοτέλης έπιβεβλημένη είναι "ή οι' έλέου και φόβου κάθαρσις".

Ο Κυπριακός λαός αντιμετώπισε τήν κατακτητική έπιδρομή των Τούρκων μ' ένα δικό του ΟΧΙ. Ένιατός, άλλωστε, είναι ό χαρακτήρας της έλληνικής ιστορίας και μια ή ένότητα της Έλληνικής έκπεράσει παραδόσεως. Παρά τό συστηματικό και άπάνθρωπο ξερρίζωμα, παρά τίς άφάνταστες ταπεινώσεις και ταλαιπωρίες, τίς πράξεις κτηνώδους βίας και τήν οικονομική καταστροφή που έπέφεραν στο νησί οι άπόγονοι της "έστιγας του θεού", παρά τήν απογοητευτική και έξορχιστική στάση ώρισμένων "μεγάλων", που περιφρονώντας κάθε έννοια δικαίου και ήθικής αρχής έχουν ταχθεί άλληλέγγυοι μέ τους εισβολείς, ό Κυπριακός λαός παραμένει άκλόνητος και άνυποχώρητος στο ΟΧΙ του. Η ψυχή του μένει άδάμ στη και τό πνεύμα του άδούλωτο.

Αισθάνεται εύγνωμοσύνη προς τους λαούς που του παραστέκονται, και ιδιαίτερα και πάνω άπ' όλα προς τόν άδελφό έλληνικό λαό για τήν

όλοψυχη συμπαράσταση του. Ξέρει πώς κυρίως με τή βοήθειά του θα μπορέσει αποτελεσματικά να άμυνθῆ στην άγῶνα του για εἰρήνη, ὡς τήν εὐλογημένη ὥρα πού θα ἐλευθερώσει τήν κατακτημένη γῆ του, τή γῆ πού ἀπό χιλιάδες χρόνια πότισαν μέ τό αίμα τους οἱ πρόγονοί του πολεμώντας να διατηρήσουν ἀκέραιη τήν ἐλευθερία καί τήν ἑλληνική τους συνείδηση.

Μέσα στό πνεῦμα τῶν ἐκδηλώσεων συμπαροστάσεως ἐντάσσεται καί τό ἀποψινό ρεσιτάλ, πού εἶχαν τήν ὥρα καί εὐγενική σκέψη να ὀργανώσουν ἡ Κα Χριστίνα Τζάθα, κάνοντας μ'αὐτές ἑναρξη τῶν φετεινῶν "Μουσικῶν Βραδυνῶν" της, καί ἡ ἐκλεκτή καί ἀγαπητή καλλιτέχνηδα τοῦ πιάνου Δίς Ντόρα Πακοπούλου.

Τίς εὐχαριστῶ θερμά καί ἐγκάρδια, καθώς καί σᾶς ὄλους πού τιμᾶτε καί συμμετέχετε μέ τήν παρουσία σας στην εὐγενική αὐτή ἐκδήλωση.

28.10.74
